

Beszóltak nekem a minap

2026 június 02. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Szeretetszág szorgos épít?i azonnal hagyják abba a verbális lincselést azok körében, akiknek nézetei számukra nem szimpatikusak!

Beszóltak nekem a minap. Április 12-e előtt még nem gondoltam, hogy ezt a kifejezést így le fogom írni valaha, de azóta nagyot fordult a világ, így megpróbálok én is alkalmazkodni az épülő szeretetszág sajátos nyelvhasználatához. Beszólni ugye eredendően annak lehet, aki valahol benn van, és a kintiek valamit közölni akarnak vele. Például beszóltam a feleségemnek a konyhába, hogy indulok a boltba. De a változás lelkes híveinek ennél sokkal összetettebb a nyelvi kifejezőkészsége.

Ezért nekem, maradi stuloknak azóta is azon kell rágódnom, mit is akart velem közölni a láthatóan nem szökölködő, a sokat gyalázott tizenhat esztendő ifjú nyertesének tényleg honfitársunk, amikor beszólt abba a mély, átláthatatlan sötétségbe, amiben feltételezése szerint én tengetem napjaim. Aznap olvastam egy interjút Kepes Andrással, aki úgy látja, mintha május 9-e, az új kormány megalakulása óta egy kicsit többet mosolyognának az emberek. Próbáltam hát ebből kiindulva megérteni a beszélőt, ám az én arcán nem mosolyt láttam, inkább vicsorgott. A jó ég tudja miféle sérelmek, veszteségek érték a múltban, de az összes frusztrációját, dühét, agresszióját igyekezett egyetlen mondatral rám fröcsögni.

Korábban is láttam hasonló indulatokkal teli tekinteteket felém villódzni, de azok gazdái kerülték velem a verbális interakciót. A beszélés a kormányváltás után lett divat, amit kollégáim elbeszélései is megerősítenek.

Egyikük például segítséget próbált kérni a változást akarók korosztályába tartozó lézengőktől egy ajtó kinyitásához, de mivel felismerték, csak annyit sziszegettek arcába, hogy „Neked nem!”. A durvábbakat, fenyegetőbbeket inkább nem is idézem, mert írásom célja nem az árkok mélyítése, sokkal inkább a betemetése.

Ám ahhoz határozottan ragaszkodunk úgy közel ötmilliónyian, hogy szeretetszág szorgos építői azonnal hagyják abba a verbális lincselést azok körében, akiknek nézetei számukra nem szimpatikusak!

Ebben semmiképpen ne kövessék nagyarányú győzelemétől megrészegült miniszterelnököket, aki a kollektív büntetés andorító jegyében tolvaj, hazug gazembernek nevez mindenkit, aki nem örül kellő vehemenciával az ő méltatlan megdicsőülésének. Vegye mindenki tudomásul, hogy az árokbetemetés nem történhet a patrióta politikai közösség hulláival, még szimbolikus értelemben sem.

Térjünk vissza egy kicsit Kepes András gondolataihoz, aki szerint a megosztottság nem múlik el egyik napról a másikra, azonban a Tisza-kétharmad mögött álló tömeg képes lehet arra, hogy hitelesítse a változást. Nos, kedves Tisza-hívek, el lehet kezdeni a hitelesítést, hiszen a ti elemi érdeketek is, hogy megszűnjön a gyölködés. Ennek pedig legegyszerűbb, legkézenfekvőbb módja, ha nem gyölköztök bennünket tovább. Ahhoz nem ragaszkodunk, hogy szeressetek bennünket, de a tudományos mindenszarizmus azon tételét, hogy minden bajtokért mi vagyunk a felelősek, egyszer és mindenkorra felejtsetek el. Most minden eszköz ott van a ti kezetekben, használjátok őket.

Bennünket viszont hagyjatok békén.

Különben? Ez a kérdés a kocsmai verekedés kirobbanása előtt „Mi van, mi van, mi van?” intelligensebb formája. Különben nagy baj lesz. Mivel jól láthatóan a kormánynak semmiféle víziója nincs hazánk jövőjét illetően, és feleltelen ígéreteinek is csak egy kis részét tudják finanszírozni a görcsös akarással hazahozott uniós forrásokból, nagyon valószínű, hogy év végére milliós tömegek élnek majd hazánkban iszonyatos csalódásban, és az ebből fakadó agressziójuk bármikor kitörhet, egymás ellen uszítva magyart a magyarral.

Az a viselkedés, amit a kormány tagjai megengednek maguknak a közjogi méltóságokkal, az előző kormány tagjaival szemben, a kampány folytatása ugyanolyan hűfokon, mintha nem is nyertek volna elképesztő fölénnyel, mind azt a közhangulatot készíti elő, amiben a hamarosan bekövetkező csalódást, az abból fakadó társadalmi feszültségeket még mindig az előző nemzeti kormány számlájára lehet majd írni.

Vissza lehet mutogatni az elmúlt tizenhat évre, és el lehet hitetni majd széles tömegekkel, hogy továbbra is Orbán és a Fidesz a felelős minden bajukért.

Csak hogy a beteg magyar társadalom gyógyulásának éppen az lenne a feltétele, hogy széles tömegek feladják azt a tévképzetüket, miszerint elcseszett életük rendbetétele nem az ő felelősségük, hanem valaki másé. Be kellene látni, hogy Magyar Pétert önmagán kívül semmi más nem érdekli. Kormányának a multik által delegált tagjaira kis

módosítással ugyanez elmondható, ?ket csak a profit érdekli. Gipsz Jakab tiszás választópolgárban most azt az illúziót keltik, hogy ? is beleszólhat sorsának alakításába, például beszélhet nekem. De higgyétek el, drága honfitársaim, ettől semmi nem javul meg, amit rossznak gondoltatok. Sőt, ha egymásnak esünk, minden elpusztul.

A beszélés mellé a középső ujj felmutatása is szokás szeretetországban. Szerintem találunk ki valami mást.

Gajdics Ottó - www.magyar nemzet.hu

Ajánló